

Livets udvikling A-Å

Af K. Aa. Back

Denne titel indicerer på sæt og vis at her er en bog hvor man kan få alt at vide om livets udvikling. Det er også lige før, for – når man står med denne bog i hånden – kan man ikke andet end blive betaget af den viden som forfatteren Jørn Madsen her præsenterer sin læser for. Det er ganske enkelt imponerende. Så lad det være slået fast allerede fra første begyndelse inden vi går over til de kritiske bemærkninger: Denne bog må være et *must* for den som vil sætte sig ind i det videnskabelige filosofiske system som går under fællesbetegnelsen darwinismen.

Efter de indledende bemærkninger støder læseren på en genial opfindelse i formidlingen af evolutionsteori: Det meste af bogen er udformet som et slags leksikon, med mange forskellige, meget interessante opslag, suppleret med meget flotte illustrationer. Her er stof nok til mange måneder (man læser jo heller ikke et leksikon fra ende til anden på én gang)! Opslagsdelen indeholder også mange fine biografiske oplysninger, Darwin, selvfølgelig er med, men også personligheder som Niels Steensen, Andrew Carnegie (jo, ham med *Hall*'en), Jean Baptiste Lamarck og vores egen Peter Wilhelm Lund (som forblev til sin død anti-darwinist).

For selv om bogens grundstamme er en leksikal opmarch af hard facts (se fx 600 mio. år gamle embryoner (!) p.35ff), kommer den netop ikke uden om det filosofiske aspekt. Og i modsætning til så mange andre bøger om emnet er der ikke stukket noget under stolen. Den lægger fx fint fra land i en meget læseværdig causerende afsnit som forfatteren benævner:

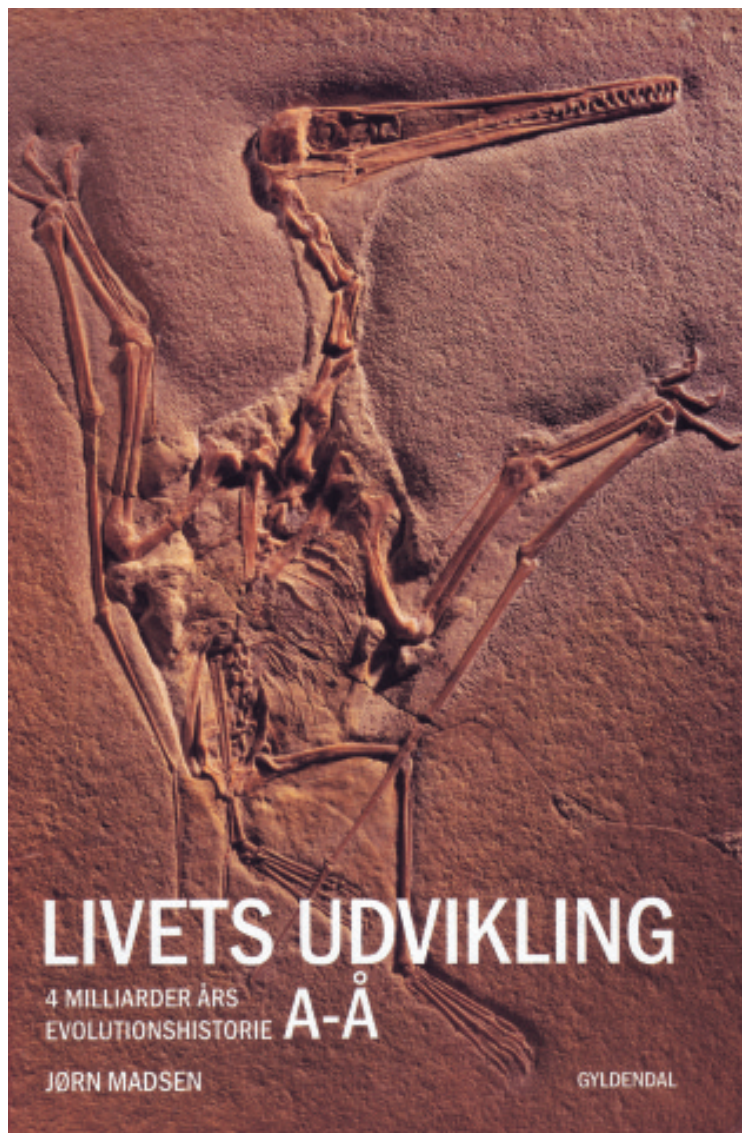
Livet formes – essay

Og her fortælles så levende om hvad vi mener at vide om livet på Jorden fra første færd. Meget elegant, meget overbevisende, meget forførende!

Når det fx hedder:

“Vi kan med andre ord kun forstå os selv, hvis vi kender vores aner, vores forhistorie” – må vi konstatere at dette naturligvis er en filosofisk betragtning, en betragtning som de fleste vel kan være enige om, men den adskiller sig ikke væsentligt fra hvad creationister, id'ister eller buddhister kunne finde på at mene.

Det er strengt taget også en filosofisk betragt-

ning når det hedder om Big Bang: “Da det endelig blev så koldt at vanddampen blev til flydende vand, skabtes de første søer og have, livets arnested.” Og her er det de to sidste ord som er afgørende. Vands tilstedeværelse er naturligvis en forudsætning for liv, men ikke en forklaring på samme.

Så hard facts er der masser af i denne bog, men altid serveret under denne forudsætning: “Intet i biologien giver mening undtagen i lyset af evolutionsteorien!”

Ikke at der skulle være noget galt med filosofi (som nævnt er bogen her beundringsværdig klar i mælet), men man må lige være klar over konsekvensen, nemlig at det er filosofien som bestemmer tolkningen, “... i lyset af ...”!

Det ses tydeligt i omtalen af den første fotosyntese. Her hedder det, p.19, om stromatolitter som er noget rigtigt gammelt stads, men hvis dannelse alene kan forstås ud fra en nutidig betragtning: "Det [har vist] sig at nutidens stromatolitter dannes af lag af cyanobakterier og alger der udskiller slim som indfanger partikler fra havvandet, og derved danner de fine stenlag. De ældste fossile stromatolitter er ca. 3,5 mia. år gamle. Dengang er de sikkert blevet bygget af andre bakterier, muligvis også af typer der kunne lave fotosyntese, men ikke alger som er af en langt senere evolutionær oprindelse" (min fremhævelse).

Så ikke alene "giver intet mening undtagen i lyset af evolutionsteorien", den bestemmer tydeligvis også *hvad der er muligt*. Nutidens alger må ikke have eksisteret for så lang tid siden, selvom en filosofineutral vurdering af fortidens stromatolitter kunne få en til at sige at disse strukturer, som er ens i for- og nutid, har deres oprindelse i samme organismer, samme kombination af bakterie og alge.

Forklaring eller ikke-forklaring

På samme måde støder vi ind i en filosofisk tolkning af hard facts når vi kommer til videnskabelige forklaringer som ikke findes – endnu, påstås det.

"Men springet fra en lerpartikel med rna omgivet af en membran ... er stadig kæmpestort. Vi aner ganske enkelt ikke hvordan den forbløffende og sindrige orden i den levende celle er opstået. Men at man ikke har en god hypotese der kan forklare den levende celledes udvikling, betyder ikke at videnskaben har opgivet at finde en. Tværtimod ..." (p.28)

Dette lille indspark kan man passende læse som et spark til ID!

Videnskaben har ikke opgivet at finde en forklaring. Nej, så sandelig, og samtidig må man måske være så drilagtig at påpege at en hvilken som helst forklaring åbenbart accepteres som "videnskabelig" uanset hvor fantasifuld og hvor umulig den er. Og det er vel her den afgørende forskel til ID-forskning skal findes. For det passer ganske enkelt ikke når det igen (indirekte) hævdes at ID "bruger det guddommelige som forklaring", eller skulle gøre sig til fortalere for at "visse ting er så komplicerede at dem må vi på forhånd opgive at give en forklaring på".

Det ID'isterne vil sige, er at det gør ikke noget om evolutionsforklaringerne ligger inden for det sandsynlige, at de fx holder sig inden for det vi véd om informationsteori og termodynamik; kort sagt, at de holder sig inden for de anerkendte naturlove. Vi tager et par eksempler:

RNA-verdenen

Her er "forklaringen" på hvordan man kommer udenom IT-problemet i biologien. På forbilledlig

vis gøres rede for problemet i afsnittet *Rna – en molekylær svejtserkniv*, p.21ff.:

Alle levende organismer har en indre database ... med al den info der skal til for at opretholde livet ... Fælles for [alle organismer] er at deres instrukser til dannelse af proteiner, cellens værktøjer, er gemt i dna-molekyler. ... Dna er notorisk ustabil, let nedbrudt ...

Og så kommer et skjult darwincitat: "... en lille streng ville ikke holde længe i en lunken vandpyt omgivet af tusindvis af forskellige stoffer." p.22

"Måske er arbejdsdelingen opstået i en organisme der nedstammer fra rna-organismer, men som inddrog dna som et effektivt lagermolekyle." – Her kunne man passende stille et filosofisk modspørgsmål: Hvorfor gælder de samme betingelser ikke for RNA som for DNA? Er RNA ikke også "notorisk ustabil"?

"Molekylernes funktioner afhænger af base-rækkefølgen, informationerne i rna, og ved at danne nye kopier med samme kode og samme funktioner, altså ved arv, kunne man forestille sig små stumper af rna mangfoldiggøre sig i ursuppen ved at udnytte de kemiske forbindelser der var opløst i væsken. ..." – Dvs. man forestiller sig ursuppen som én stor celle, ellers er det en meningsløs forestilling, p.24. RNA overladt til sig selv i et verdenshav har nemlig ikke en kinamands chance for at overleve til noget som helst. Her tillægges cellemembranen (berettiget) stor betydning: "Evolutionen var sat i system".

Af hvad? tør man måske spørge. IT-problemet med informationen i både RNA og DNA, og det kemiske problem med at disse frit svævende molekyler ville opløses i ingenting hurtigere end man kan sige 'Darwin', løses med en hokusfokus-inddragelse af en cellemembran som i sig selv er et stykke højteknologisk ingeniørkunst.

Millerkolben

Selv hvis vi antog at de 20 forskellige animosyrer som påstået kan opstå af sig selv, forklarer det ikke noget om hvordan de 1) beskyttes mod at blive nedbrudt igen i samme sekund de er blevet dannet, at de 2) kan blive adskilt fra hinanden og bliver sorteret i skæg for sig og ..., for slet ikke at tale om 3) hvordan de kan blive sat sammen i en meningsfuld kode. Det svarer til at man vil sige at Shakespeares *Hamlet* er blevet til ved at forfatteren har væltet sit blækhus ud over papiret, og at blækket af sig selv har skrevet dramaet.

Personificering

En ikke-forklaring kan også bestå af det sproglige fif at bruge en personificering:

"Man skulle tro at livet krævede langs tids eksperimenteren for at udvikle sig, men faktum er at de ældste spor af liv dukker op lige med det samme ..." p.16. Hvis man definerer *livet* (jf. vanskeligt

heden ved denne definition) som et væsen med evner til at udføre eksperimenter, laver man faktisk en elegant overspringshandling med denne metafor.

Andre eksempler

på bare sådan-forklaringer (mine fremhævelser af de sproglige fif):

p.38 ... "det første spor af mesodermen er en af de vigtigste opfindelser i dyreverdenen."

p.39: "Lignende former for såkaldte hydrostatiske skeletter *benyttes af* en række af nutidens dyr, fx regnorme."

"udfyldte nogle helt nye roller i økosystemerne ... *fik* øjne" [bare sådan!]

p. 40: "Med de grundlæggende anatomiske bygningstræk på plads, og med udviklingen af barndom og opvækst, gik starten på den moderne økologi."

MEN ...

hvor man kun kan rose den høje faglige standard på bogens artikler generelt, må man alligevel fremholde det kritisable i de forhold at *Ikonerne* får en noget stedmoderlig behandling. Fx Haeckels fostertegninger. De behøver i hvert fald ikke være omgivet af så meget omsvøb (som jeg tidligere har omtalt); der bør i klartekst stå at de er svindel. Simpelt hen und nix weiter.

Og på samme måde med "den biogenetiske lov" der påstår (for nu at citere fra Etisk Råd; jf. side 28, sp.2 i dette blad): "Gennem sin udvikling gennemløber fosteranlægget imidlertid i miniformat hele menneskeheden biologiske udviklingshistorie [i.e. evolutionshistorie, *min tilføjelse*] ..." Det er ganske enkelt chokerende at konstatere at der stadig en nogen der argumenterer ud fra dette *ikke-faktum*. Kan vi ikke snart få banket fast med 7-tommersøm at denne opfattelse af fosterudviklingen ganske enkelt ligger så langt fra virkeligheden som tænkes kan. Embryologerne har hele tiden vidst at *intet i fosterudviklingen fortæller evolutionshistorie*. Det ville klæde Jørn Madsen, som den sandhedssøgende mand han utvivlsomt er, at få rettet denne eklatante fejl i næste udgave af sin udmærkede bog. (Se i øvrigt Origos ordbog på www.skabelse.dk under opslagsordene *gællebuer*, *Haeckels fantasilov* og *baler* ...)

Lad os kikke på et par af de andre. (Hvis der skulle være læsere af denne anmeldelse der ikke véd hvad begrebet *Evolutionens Ikoner* går på, bør de snarest anskaffe sig bogen af samme navn.)

IKON om den fælles stamform

"Vi véd ikke hvordan livet [er opstået] på Jorden. Men vi véd at alle nulevende organismer har så mange ligheder i deres biokemi og arvemasse at de alle må nedstamme fra samme urgamle livsform ..."

IKON om livets opståen

Millerkolben nævnt indirekte blot med notorisk misvisende oplysning:

"... fx alle de 20 aminosyrer som næsten alle proteiner er opbygget af, samt fedtsyrer og sukker. Der skal blot tilføres energi ..."

Bang eller pffff?

IKON om fossilhistorien

I dette afsnit redegøres for de to forklaringer på den kambriske eksplosion.

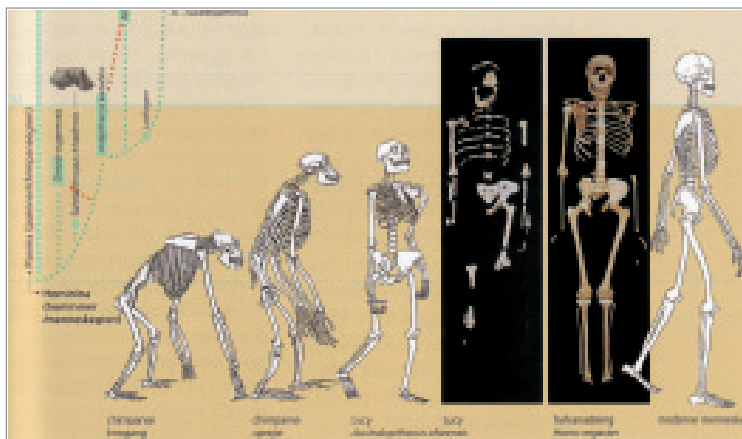
1a) Det slås fast at Den kambriske Eksplosion er reel: Den forklarer "den pludselige formrigdom som resultat af udviklingen af nogle anatomiske eller biokemiske nøglekaraktertræk som [har gjort] det muligt for dyrene at invadere nye levesteder hvor nye tilpasninger snart formede de mange nye livsformer.

1b) "andre mener at miljøet på den tid undergik store forandringer som [har åbnet] for mange nye, økologisk forskellige levesteder med hver deres muligheder ..."

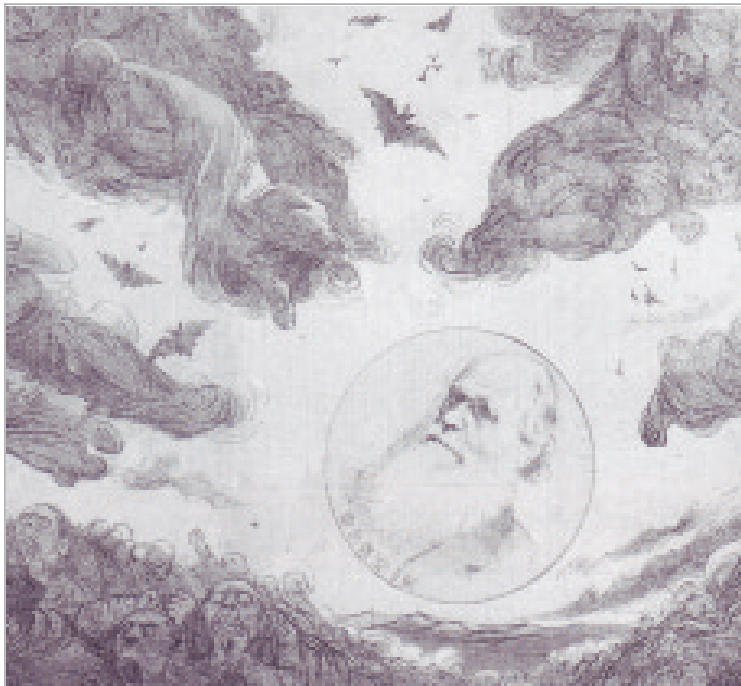
Erectus-par på jagt (udsnit af ill. fra bogen)

Det ultimative ikon (udsnit af ill.)

IKON om menneskets evolution

En illustration til afsnittet *En abe af rette støb-*

Charles Darwin oplyser som en opgående sol mørke skyer af overtro og religion. ... (uddrag af ill. fra bogen)

ning, p.69, viser hvordan Homo erectus så ud i mødet med sine mere primitive forfædre. Billedet er naturligvis fri fantasi og kan passende sammenstilles med National Geographics "forsøg" med rekonstruktioner af en menneskeforfader. (Jf. siden ovf.)

Så vi må konstatere at heller ikke denne bogs omtaler af evolutionens ikoner rækker noget ved Wells' påvisning af deres spinkle grundlag.

Irriterende anglicismer

Som gammel sprognørde kan man heller ikke lade være med at undre sig over alle de udanske vendinger der breder sig fra engelsk ind i det akademiske sprog. Det grelleste eksempel er vel p. 27: "... kan skuldre betegnelsen ..." Men så er der og-så den mest almindelige, som desværre er ved at blive så almindelig at man må frygte at ingen efterhånden kan høre den længere: tidsbøjning. "... som inddrog[!] dna som et effektivt lagermolekyle." "... hvilket igen muliggjorde[!] evolutionen af komplicerede ..." "... som gjorde [!] det muligt for dyrene ..." Blot disse tre af utallige eksempler hvor man på smukt dansk tidligere udelukkende har benyttet pp-former og ikke simpel præteritum: ... som *har gjort* det muligt for dyrene ... !

Endelig er der problemet med at hhv. DNA og RNA (i korrekt overensstemmelse med RO) skrives med lille. Det giver altså nogle pudsige typografi-

ske og læsemæssige problemer: rna er næsten ikke til at skelne fra ma, og løsningen med mRNA og rRNA er mildt sagt ikke elegant. Men det er en sag for Sprognævnet.

Jeg slutter denne anmeldelse med nogle eksempler på bogens leksikonopslag.

Rav omtales i en selvstændig artikel, men også i den box, p.57, *Ravskoven*, hvor der fortælles en meget spændende ravhistorie med et billede af en flue fanget i et edderkoppespind hvor man tydeligt kan se de små limklatter på fangtrådene, der fortælles om en skøjteløberhun og en fossil haletudse.

Mit spørgsmål til disse ravhistorier står stadig tilbage: Hvordan kan en langsomt løbende klæbrig masse danne et sådant snapshot af livet dengang? Hvorfor er fluen ikke flået i stykker i forsøgene på at rive sig løs, hvorfor er spindtrådene ikke revet over, hvorfor er fluen ikke ædt (delvist) af andre insekter mens den har siddet åbenlyst til skue, hvorfor er den ikke tørret ind, rådnet op?

Forklaringen som gives, er: "... dyr som [er blevet] fanget i den klæbrige harpiks og bevaret for eftertiden som de fremstod i live i Eocæn, Oligocæn og Miocæn." Det kunne ellers være interessant med en der sagde lidt mere ...

Darwin p.140f.

Her finder man følgende interessante ting:

"I 1859 udgav han *On the Origin of Species* ... som blev udsolgt på udgivelsesdagen ...

Darwins teori vakte ved sin fremkomst modstand i *religiøse kredse* ... I mange *fagkredse* blev darwinismen modtaget med jubel ... Darwin er blevet et ikon for et verdenssyn baseret på naturvidenskab og viden som modstykke *til tro og overtro* ... (mine fremhævelser).

Survival p.342

bringer til gengæld følgende interessante indrømmelse:

"*Survival of the fittest*, eng. *De bedst egnedes overlevelse*, metafor for Darwins evolutionsmekanisme ... Udsagnet er besnærende selvindlysende, men desværre en cirkelslutning ... og derfor uden større videnskabelig dybde."

Så denne anmelders konklusion over for dette imponerende værk må stadig være: Intet i biologien giver mening undtagen i lyset af de barske kendsgerninger. Bogen hermed anbefalet!

Jørn Madsen:

Livets udvikling

4 milliarder års evolutionshistorie A-Å

Gyldendal 2006

Bag scenen

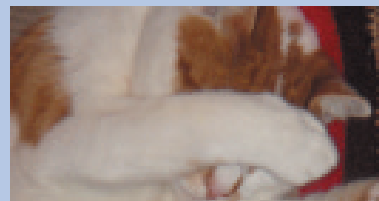

Det må være en demokratisk ret og pligt at oplyse om hvad der foregår “bag scenen” i forhold til rekonstruktioner af beviser på vores påståede slægtskab med primaterne.

Se her, og bliv klogere. Hvad har vi af fossilmateriale, og hvad er resultatet af rekonstruktionen?

Behøver man at være fagmand for at kunne vurdere “sandhedsværdien” af et sådant forehavende over for *Homo habilis*? Jf. de behårede *erectusser* som er afbildet i Jørn Madsens bog, og som skulle være meget mere “menneske lige” (i to ord!).

K. Aa. Back

HUSK at

- maskiner *kun* kan gøre det de er programmerede til – også biologiske maskiner.

.b

- det er igen skade til at tænke nyt: Så lige som inddragelsen af genetikken var med til at forandre darwinismen af i går til neodarwinismen, er det måske ved at være på tide at inddragelsen af *informations-teori* får forandret neodarwinismen af i dag.

.b

- IC (irreducibel kompleksitet) forekommer lige så iøjefaldende i naturen som tyngdeloven. Spørgsmålet er bare, hvor det, som synes at være designet, kommer fra? Skal man faktisk godtage den materialistiske darwinismes udsagn om, at intet af det der ligner design, er det i virkeligheden? Kunne det ikke være, at i hvert fald noget af det, som lader til at være designet, faktisk også er det?

.p